

det paa Italiensk og tilføiede, at saameget Italiensk forstod han dog; men det er ikke alene de levende Sprog, han freidig bevæger sig i, nei, han bruger hver Dag her i Thinget laade Latinsk og græske Talemaader og Phraaser; han gjør det kun paa en saa snild Maade, at Mange af de ærede Rigsdagsmænd ikke ane, hvor rædsomt han opfører sig imod dem. Jeg vil ikke tale om, at han ved mangfoldige Leiligheder fremkalder hos alle os, der have været saa lykkelige — thi det er virkelig en Lykke — at have lært noget Latin i vor Ungdom, de mange smukke Sentenser, der paa en saa correct, klar og slaaende Maade udtrykke en vis Tanke, men jeg skal blot anføre, at den ærede Rigsdagsmand ved sin nye § 17 til Finantsloven, der ikke nu er under Forhandling, og idag ved sin Opfattelse af et andet Stridsspørgsmaal, nemlig om Stutteriet, har udtalt sig paa en saadan Maade, at nødvendig og uvilkaarlig det gamle Ord: *flectere si nequeo superos, Acheronta movebo*, maa falde os ind; det er det, den ærede Rigsdagsmand ligefrem siger: Kan jeg ikke bevæge de høie Guder, saa vil jeg til Straf søge at oprøre det mørke Acheron mod Eder. Det er imidlertid ikke nok; i mange af sine finantsielle Betragtninger har han udraabt med Keiser Vespasian sit: *non sentit*; og det Samme har han gjentagende benyttet, naar der var Tale om Møddingerne i Landsbyer; *naturalia non sunt turpia*, siger han, Møddingerne skulle vi ikke bryde os om. Den ærede Rigsdagsmand har navnlig eet stort Motto, der følger ham gjennem næsten alle Forhandlinger, naar han saa ofte siger: Jeg skal selv paatage mig at gjøre det eller det; naar I blot give mig saa og saa megen Assistance, saa skal jeg gjøre det — det er i Stort som i Smaat; i overordentlig store og i overordentlig smaa Ting, at han, naar han blot faaer det og det, selv kan gjøre det Hele; men det er jo et ligefremt og simpelt Plagiat fra Archimedes. Det ærede Things classiske Medlemmer ville vide, at det er Archimedes's bekjendte: *δος μοι πον οτω και την γην κινεσω*. Den ærede Rigsdagsmand staaer saaledes endog saa og taler Græsk til Forsamlingen, uden at de vide Noget deraf, og skulde nu Nogen mene, at der dog ikke er

nogen synderlig Fare forbunden dermed, saa vil jeg sige, at det virkelig er meget betænkeligt, thi Smitten kan udbrede sig. Jeg hørte saaledes selv den ærede Rigsdagsmand fra Ringkjøbing (S. Sjørgensen) forleden Dag træde op og tale Græsk; han sagde, at han høiagtede Staby's Skole, fordi den over sin Dør havde indskrevet det bekjendte sokratiske *γινωσκι σεαυτον*, det store: Kjend Dig selv. Hvor har vel det ærede Medlem faaet det fra, naar det ikke er et græsk Citat, som han har lært ved at lytte til den ærede Rigsdagsmand for Holbøl Amts 2den Valgkreds (Tscherning)? Saaledes gaaer det med disse fremmede Ord; de, der kæmpe allerstærkest mod dem, ere i Almindelighed de, der meest benytte dem. Den ærede Rigsdagsmand (Tscherning) vil naturligtviis ikke selv indrømme det, men jeg har nu advaret Dem; jeg siger til dem, der saa tilbidsfuldt lytte til hans Ord: tag Dem iagt, der skjuler sig mangen Gang under en saadan tilshyneladende uskyldig og besteden Talemaade et forfærdeligt græsk eller latinsk Citat, og det, skjøndt efter den Opfattelse af Græsk og Latin, som den ærede Rigsdagsmand saa ivrigt arbejder for, slige Citater maae have samme Virkning paa mange Rigsdagsmænd som paa Almmen Sire i „Værselfnuen“, der „bliver ligesom hun var gal i Hovedet, naar hun hører enten Latin eller Græsk“. Jeg gjentager altsaa: Tag Dem iagt, at der ikke under tilshyneladende danske Bendinger af den ærede Rigsdagsmand skjuler sig et høist betænkeligt græsk og latinsk Rjættteri. Det er forresten Slæde, thi der er saa ofte i, hvad den ærede Rigsdagsmand siger, noget Slaaende og Sandt, det kommer saa ofte frem, netop gjennem disse fremmede Udtryk og fremmede Bendinger, som han benytter; han selv vil derfor heller ikke kunne fortænke os Andre i, om det ved enkelte Leiligheder falder os naturligt at bruge lignende Ord, og jeg vil derfor bede den ærede Rigsdagsmand for Fremtidens Skyld ikke at coquettere med denne Utilbøielighed hos Afskillige til at anerkjende nogen Ret til at bruge andre end netop ganske simple og indspøede danske Ord. Jeg haaber i den Henseende ogsaa at kunne gjøre Regning paa Understøttelse af den ærede Rigsdagsmand for Ringsted (Wüllsen), der jo har anvendt sin